

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Llobetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Llobet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. Primus. Quid sit beneficium Ecclesiasticum, & quis illius capax?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](#)

396 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
serte, ideoque stylum contraho, de his eadem ratio,
quam supra de Collectis insinuaui.

Pro coronide adjicitur à Latinis *Ite missa est*, à
Græcis *in pace Christi eamus*, & respondeatur *In no-*
mine Domini, ut patet ex Liturgijs Basilij, & Chry-
sostomi. Et hæc de sacrificio pro instituta breuita-
te dicta, æqui, bonique consulat benevolus Lector.

C A P V T X.

De Beneficijs.

DE beneficijs dicere meditanti duo succurrunt
stylo notanda.

Primum quid sit beneficium; alterum quis ei
obtinendo ab ætate, scientia, & moribus ideoncus
esse videatur.

§. PRIMVS.

Quid sit beneficium Ecclesiasticum, &
quis illius Capax.

HÆc Theologis, ac Iuris peritis probata defi-
nitio.

Ex Inno-
centio in
c. Rela-
tum de
Præben-
dis. *Beneficium est ius perpetuum percipiendi fructus
ex bonis Ecclesiasticis propter aliquod officium spiri-
tale, auctoritate Ecclesie constitutum.*

Vt quis eius sit capax decem omnino requirunt
Theologi. Primum legitimo sit horo genitus, quia
id facit ad ipsam natalium commendationem, or-
dinumque

dinumque dignitatem, quæ eos fugit, ac horret, qui negata venere, illicoque concubitu per scelus in vitam, & auras inuitas euaserunt: quibus obtrudi posset illud: in peccato natus es totus & doces nos. Alterum est, ut sit Clericus: quia hic est primus gradus, à quo ad altiora datur ascensus.

Tertium est ætas conueniens, & opportunitum
beneficio, tum officio, de qua fusius postea disce-
ptabimus.

Quartum cœlibatus: neque enim Latina Ecclesia nuptias amat in sacratioribus suis Ministris.

Quintum ne censura notatus , ne irregularitate
sit irretitus.

Sextum adsit morum probitas, & decus innocentis vitae, de qua suus erit dicendi locus.

Septimum, eum ornet scientia, & augustum
animi, doctæque mentis lumen.

Octauum ne quis in corpore grauior sit nævus,
ne qua macula, ne quod vitium quod deuenustet,
& spectantium oculos offendat.

Nonum sit intentio, pronaque in eum statum voluntas, ne necessitate, ne avaritia impulsus videatur potius, quam eximia quadam in Deum, & sacra propensione suauiter inuitatus.

Decimum, ne alio beneficio sit grauis, quod il-
lud ferre, compatique non possit.

Hæc ferè sunt, quæ Theologi in scholis, quæ in

398 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
cathedra supremi Ecclesiæ Præsides, quæ in exedris
veneranda Sanctorum Patrum authoritas, vox vna-
nimis, & consensus requirunt: ego ex ijs tria fusius
explicabo, quia ad commune bonum plurimum
conferre videntur. Ea sunt quæ olim in Concilio
Viennensi requisivit Clemens V. videlicet ætas,
scientia, mores.

§. 2.

*Quæ ætas beneficio Ecclesiastico sit
idonea?*

PRIMA surgentis Ecclesiæ ætas, utpote magis in-
noxia, non tam annorum rationem habuit,
quam meritorum: neque temporis calculos sub-
duxit, sed virtutis numeros amavit, & in ijs con-
quieuit. Eoque factum ut neque Sacerdotio, neque
capessendis beneficijs ætas aliqua iam inde à primis
illis Patribus sit constituta. Nimirum eo loci, ac
temporis in luce erat illud Cassiodori. *Ætatem le-
gitimam virtus facit.*

Ita vel ipso Iudice Paulo, Doctore gentium, in
Episcopum adlectus Timotheus, ob singularem in
eo indolem, candidissimos mores, & dignam canis
virtutem, ac prudentiam.

*Niceph.
l. 3. c. 29.* Ita Eleutherius Episcopus Illyricus anno ætatis
suæ vigesimo est renuntiatus. Ita Remigius Chri-
stianæ Galliæ corculum, ac delitiæ, in primo ado-
lescentiæ flore, hoc est anno secundo supra vigesi-
mum